

Voiton puolella yli 20 vuotta kestäneestä liki jokapäiväisestä douppaamisesta!

Julkaistu 29.4.2019

Olen reilu nelikoppinen addikti ja aloitin käytön yläasteella alkoholilla. Ei mennyt kauaa, kun vastaan tuli vauhti, joka oli todellakin rakkautta ensi karresta lähtien.

Asuin keskisuudessa kaupungissa Itä-Suomessa ja silloin 90-luvun alussa A oli se dope, joka oli hallitsevassa asemassa huumemarkkinoilla. Pilveäkään en ollut kokeillut kuin kerran ennen ensimmäisin pirivetoja ja suoraan räpylään first time - olin saman tien myyty!!! Olihan se pitkän aikaa oikeastaan pelkkää "hummaa", itsetunto hipoi taivaita ja tunne oli, kuin olisi pystynyt tekee melkein mitä vaan ja tietty aggressiivisuus teki minusta vielä, siinä kovassa euforiassa voittamattoman! Siis omasta mielestäni.

Sain kuitenkin perustettua perheen (kaksi tervettä lasta) ja suoritin toisen asteen ammattitutkinnon ja vieläpä nopesti. Kertoo mielestäni siitä, että käyttö oli vielä jollain tapaa hallinnassa ja tuntui, että tähän tää juttu pärjäämiseen ja/eikä tämä ole kuin pelkästään eteenpäin kovinkin buustaava juttu. Ongelmat kuitenkin alkoivat sitten hyvinkin nopeasti. Reissut kotoa alkoivat kestää, ensimmäinen viikon ja siitä eteenpäin kahta ja kolmeakin viikkoa. Pidin kovana jutuna sitä, etten kotona vetänyt, mutta kun sinne palasin, nukuin aina ensimmäisen viikon vähintään liki yhtäsoittoa ja heräsin posket lommoilla ja äkäisenä kuin talviunilta heränny karhu.

Vastaavaa toistakymmentä vuotta. Selviäkin aikoja oli ja silloin olin läsnä oleva perheenisä ja ne olivat parasta aikaa elämässäni. Ne eivät vaan kestäneet paria viikkoa pidempään, koska sit kutka vetämään alkoi olla ylitsepäsemätön ja kehitin riidan, josta tein syyn taas lähteä ja lasteni äiti tiesi joka IKINEN kerta, mitä tulee seuraamaan... ei hän sitä sit kymmentä vuotta kauempaa jaksanutkaan ja erohan siitä koitti. Sekös sai minut sitten douppaamaan ihan kymppillä!

Pari vuotta sen jälkeen joka helkkarin päivä piriä ja tutkareita, koksua sekä kokkelia. Sitten tuli jostain syystä stoppi! AEn enää saanut nopeista mitään ja otin subutexiä ja siitä sit alkoi uusi koukkendaali opioidien ja opiaattien kanssa. Sitä kestitin taas useamman vuoden ja lopulta kun en saanut niistäkään mitään, päätin hakeutua korvaushoittoon, muutaman katkoyrityksen kautta (jokinen jäi kesken eri ryssimisten takia, mut lopulta sain itteeni niskasta kiinni ja sain osoitettua, että mittani on täysi (suurin syy siihen oli se, että olin pilannut kaikki suhteeni lähimmäisiin) ja kun ko-ho sit alkoi, olin niin kypsä koko helkkarin vetämiseen, että viimeiset aika tarkka kaksi vuotta olen ollut raittina!

Ko-hon, sekä ennen kaikkea sen takia, koska en enää ollut saanut hyvän olon tunteita pitkään aikaan yhtään mistään aineesta ja siitä lähtien homma on toiminut, ei ole ollut "oheiskäyttöä" ja tiedän ettei sellaista tule enää koskaan tapahtumaankaan. Kiitokset korkeammalle voimalle tuesta ja voimista mitä olen saanut!! Kohta ajattelin aloittaa pikkuhiljaa annoksen pudotuksen (järjen kanssa) ja parin vuoden sisällä aion olla ilman mitään, mitään & mitään!

Tässä tarinani hyvinkin lyhykäisyydessään, tsemppii kaikille, jotka haluavat lopettaa douppaamien ja meillä kaikilla on siihen mahdollisuus!

Kaikkea hyvää teille + VOIMIA!!! :)

Nimimerkki:

JJWinter

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/huumeet-ja-laakkeet/voiton-puolella-yli-20-vuotta-kestaneesta-likijokapavaisesta-douppaamisesta>